

М. К. Возіянов

Кириченко Віктор Олексійович

КИРИЧЕНКО Віктор Олексійович (02. 07. 1941, с. Радіонівка Ямського р-ну Сталін. обл., нині у складі м. Сіверськ Артемів. р-ну Донец. обл. - 13. 06. 2017, Харків) - письменник, композитор. Член НСПУ (2006). Закін. Харків. інститут інж. залізнич. транспорту (1972). Учителював; 1981-85 - гол. інж. «Харківелектропостачзбуту», 1990-92 - заступник ген. дир. «Харківтеплокомуненерго»; дир. фірм «Кіпава» (1993-94, м. Мерефа Харків. р-ну Харків. обл.), «Парі» (1994-96), «Восток» (1996-2003; обидві - Харків). Осн. теми - любов до рідного краю, внутр. світ сучасника, філос. осмислення буття. Автор кн. «Моя Україна» (1994), «Дороги» (1997), «Золоті ворота» (1998), «Слобідська раїна» (1999), «Український сонцептах» (2004), «Сон-ця м'яч непереможний» (2006), «Ялтинські акварелі» (2007), «Чемпіон» (2008; усі - Харків), «Настуся-сонечко» (С., 2009). Написав тексти та музику до пісень «Мерефу любіть», «Офіцери», «Динамівські фани», «Місячне сяйво», «Місто кохання», «Мої Бабаї».

Бібліографічний опис:

Кириченко Віктор Олексійович / М. К. Возіянов // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. - К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2013. - Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-6396> . – Останнє поновлення : 26 квіт. 2024.

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України
([докладніше](#)).